

Лазарки.

1879 г.

I.

Великденъ иде; пакъ Донанна ще има;
Ела либе, ела мило, зами ме!
Калпачето самурекъ ще кръхнѣ,
Рѣкаѣ си въ рѣкаѣ ти ще пѣхнѣ:
Дваица съ тебе ала-бразе подзефи,
Ще походишъ дорѣ ни вързанихъ нозѣтъ.....
Хубави сѣ вечерниѣ расходки;
Приятни сѣ сърдечниѣ находки...
Ела либе, ела мило, зами ме!
Дото искашъ, азъ ще дойда, води ме,
Представи ме, тесъ какво ти приляга,
А ще кажа: „муха отъ медъ небла.“

Остенъ, год. I, бр. 4, стр. 8.